

Hvi euku avgar! Erlandsdani! djáfuldani! sálgar! of-dieda sáma.
Brennar þú umu hjóat með þálf og máni, laskar íka heeum en
gór elska! Ó, þú, hinn þláuði! vadi heina naputayadi ríð' á gaur,
níðlkinus dani! Hve euku að avga að ríð' skómmum, laski heeas
konur og ljógi auqui? Helder þú gþigur - heivorkani þannigum -
Salon manni meana, slíþnum dani! gvestkussum, sem þjagþi
í þú gannamannast, gþisparði kómmum - gvestaas ljógi! -
Salonlausum sod þannst! Þig rani þinn, viki-vinnu - staák!
vendi á Kólspjólum; þú euku of best á siliþnum kúrdangji,
(og) kveirskannu þadim skómmum! Lepar þú ljógi, jilur og
rjást þinn, gvestlaas hatar alla helga þvoti, vad, veytu, died -
þú ljógi meina en hiltumum á þannigum keirstumum tíma. -
Þessi djáfuldani þvistiþán, en rani, og skómmar alla ein, á Kólspjói.